

σέτι δ' ὥς ἄριστον ἐθνικὸν οἶωνόν. Εἰς ἡμερίδα δέ τινα ἔγραψα τότε, οὐδὲν μὲν περὶ τούτου, ἀλλὰ διήγησιν τῆς πρὸ ἐτῶν συνεντεύξεώς μου μετὰ διαμαρτυρομένων κληρικῶν τοῦ Οὐεσμίνστερ, οἷς εἶχον ἐκθέσθαι τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐθεώρουν ὅτι οἱ διαμαρτυρόμενοι ἔπρεπεν ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ Λουθήρου ἔτι καὶ Καλβίνου, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ὁρθοδόξου ἐκκλησίας.

Ἀριστοτέλης.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους πρὸ πάντων ἐνέκυψα εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀριτίως ἀνευρεθέντων τεμαχίων τῆς **Πολιτείας** τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἐζήτησα νὰ ἐξαγάγω ἐξ αὐτῶν, εἴ τι ἦν μεταβλητέον ἢ προσθετέον εἰς τὸ ἐμὸν ἔργον περὶ «τῶν πολιτικῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Ἀθηναίων» (Ἀπαντα Τομ. ΙΕ'). Τὴν μικρὰν ταύτην προσθήκην συνεπλήρωσα ἂν δέ ποτε θέλει ἐκδοθῇ, ἀγνοῶ.

Ὀλυμπία.

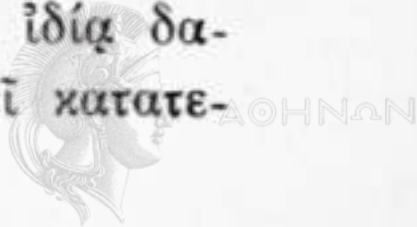
Προκειμένης δ' ἀρχαιολογικῆς ἐκδρομῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ διευθύνων αὐτὴν ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Μυλωνᾶς εὐηρεστήθη νὰ μὲ προσκαλέσῃ εἰς αὐτήν, καὶ ἀνεχωρήσαμεν τῇ 24 Ἀπριλίου τὸ πρωῒ δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ὅλοι 180, ἐξ ὧν 145 ἦσαν φοιτηταί, εἰ καὶ οὐχὶ πάντες τῆς ἀρχαιολογίας. Εἰς Πάτρας ἀφικθέντες, ἠναγκάσθημεν νὰ μεταβῶμεν ἐφ' ἀμάξης ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμόν, καί τοι ἀμφότεραι αἱ γραμμαὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνήκουσιν ἐπιχείρησιν· καὶ ἐρωτήσας περὶ τοῦ λόγου τῆς παραδόξου καὶ ὀχληροτάτης ταύτης διατάξεως, ἔμαθον ὅτι ταύτην ἀπαιτοῦσι τὰ συμφέροντα τῶν ἀμαξηλατῶν, καὶ ὑποστηρίζουσι καὶ οἱ κατὰ καιροὺς δήμαρχοι, οἱ δεόμενοι τῶν ψήφων ἐκείνων. Ὁμοίως δὲ δι' ὀχημάτων μετακομίζονται καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον σταθμόν, ἀποτίοντα καὶ δημοτικὸν φόρον!

Διελθόντες διὰ τῶν πυκνῶν δασῶν καὶ τῶν ὠραίων θέσεων τῆς Μανολάδας καὶ πάσης τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Πελοποννήσου, ἐφθάσαμεν, νύκτα ἤδη, εἰς Πύργον. Ἡ πλατεία τοῦ σταθμοῦ ἦν πλήρης ἀνθρώπων, ἐλθόντων εἰς ὑποδοχὴν τῶν φοιτητῶν, παιανιζούσης καὶ μουσικῆς. Ἀναζητήσας δὲ καὶ ἀνευρών με κλητὴρ τῆς Δημαρχίας, μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος μὲ προσεκάλει εἰς δεῖπνον παρ' ἑαυτῷ, καὶ μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Δήμαρχος δ' ἦν ὁ κ. Πέτρος Αὐγερινός, καὶ παρ' αὐτῷ εὔρον, πλὴν τῆς ἀξιολόγου οἰκογενείας του, καὶ τὸν ἀδελφόν του κ. Ἀνδρέαν, τὸν τέως Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Πλὴν δὲ τοῦ δείπνου προσεκλήθην νὰ καταλύσω ἐκεῖ καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφίξίν μου προσῆλθε πλῆθος καὶ φοιτητῶν καὶ πολιτῶν ζητωκραυγούντων καὶ εὐχαριστούντων τὸν Δήμαρχον, δι' ἧς εἶχε λάβῃ συνετὰ μέτρα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πρώτων, μεριμνήσας καὶ περὶ τῶν ἐν ξενοδοχείοις καταλυμάτων αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς δι' ὀχημάτων εἰς Ὀλυμπίαν μεταβάσεως. Καὶ ἐν γένει εἶδον ὅτι πολλὴ ὑπῆρχεν ἡ ἀγάπη καὶ πολὺς ὁ σεβασμὸς τῶν δημοτῶν πρὸς τὸν κ. Αὐγερινόν· καὶ τῇ ἐπαύριον τὸ πρωῒ, ὅτε ὁ ἴδιος μὲ περιέφερεν ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐνόησα πόσον δεδικαιολογημένον ἦν τὸ αἶσθημα τοῦτο, ἰδὼν πόσῃ καὶ πόσον νοήμονα ὁ κ. Αὐγερινὸς εἶχε λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Πύργου, ὅστις, ὅτε ἐγὼ τὸ πρῶτον ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτο μόλις χωρίον, καὶ ἤδη, διὰ τὴν ῥυμοτομίαν, διὰ τὰς κρήνας, διὰ τὰ δημόσια καταστήματα, διὰ τὴν καθαριότητά της, ἐδύνατο ν' ἀμιλλᾶται μετ' Εὐρωπαϊκῶν πολιχνῶν.

Περὶ τὰς 7 1/2 δ' ἀπῆλθον μετὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ καθηγητοῦ κ. Βουσάκη, ἐφ' ἀμάξης, διότι ὁ σιδηρόδρομος μετὰ ταῦτα μόνον συνετελέσθη. Διελθόντες δὲ διὰ γραφικωτάτων λόφων καὶ τερπνοτάτων θέσεων, ἐφθάσαμεν περὶ τὰς 9 1/2 εἰς Ὀλυμπίαν. Ἐπειδὴ δ' ὁ κ. Μυλωνᾶς μετὰ τῶν ὁπαδῶν του δὲν εἶχεν ἔτι ἀφικθῆ, εἰσῆλθομεν μόνοι εἰς τὸ ὠραῖον μικρὸν Μουσεῖον, ὃ καλεῖται καὶ φέρει ἐπιγραφὴν ΣΥΓΓΡΕΙΟΝ, διότι ὁ κ. Συγγρός, ἰδίᾳ δαπάνῃ, φιλογενῶς τὸ ἀνήγειρε, καὶ ἐπεσκέφθημεν τὰ ἐκεῖ κατατε-

θέντα ἀριστοτεχνήματα, ἐπὶ μακρὸν θαυμάσαντες καὶ μελετήσαντες τὸν ἀπαράμιλλον Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους, τὴν Νίκην τοῦ Παιονίου, τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἄριστα, προσγείως καὶ τοῖς θεωμένοις προσιτῶς ἐκτεθειμένα δύο πολύτιμα ἀετώματα τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, καὶ ἐν τοῖς παρακειμένοις δωματίοις πλεῖστα κατατεθειμένα γλυπτικὰ καὶ ἄλλα εὐρήματα.

Ἀφικθέντος δὲ τοῦ κ. Μυλωνᾶ, παρηκολουθήσαμεν αὐτὸν μετὰ πάντων τῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν Ἄλτιν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὸν συνωθούμενοι ἐπὶ ἐδάφους ἀνωμάλου τῶν ἀτάκτως συνεῤῥιμένων ἐρειπίων καὶ σωρῶν τῶν ἀνασκαφῶν, ἠκούσαμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς τοπογραφικὰς αὐτοῦ ἐρμηνείας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν δέ, πολλῶν τῶν ἀκροατῶν νισσομένων ἤδη ὑπὸ τῆς πείνης, μετέβημεν ἐντὸς τῆς Ἄλτιος, καὶ εἰς μεγάλου δένδρου σκιὰν οἱ φοιτηταὶ ἐξηπλώθησαν ἐπὶ κλαδίων κατεστρωμένων, οἱ λοιποὶ δέ, καθηγηταί, προσκεκλημένοι, κυρίαι (διότι καὶ φιλόμουσὶ τινες κυρίαι παρηκολούθησαν τὴν ἐκδρομὴν), ἐκαθέσθησαν εἰς πλησίον στηθεῖσαν μακρὰν τράπεζαν, καὶ παρετέθη τὸ λιτὸν πρόγευμα. Ἐγένοντο δ' ἐπ' αὐτοῦ προπόσεις πολλαί, ὅτε ἠναγκάσθην καὶ ἐγὼ τινα νὰ εἴπω. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον, τῶν ἄλλων ἀναπαυομένων, ἐπεσκέφθην ἐγὼ τὸν Ναὸν τοῦ Διὸς μετὰ τοῦ κ. Βουσάκη, καὶ τινων παρακολουθησάντων ἡμᾶς φοιτητῶν, καὶ τοῖς ἐξήγησα ὅ,τι ἤξευρον περὶ αὐτοῦ. Ὅτε δ' οἱ ἐκδρομεῖς ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Μουσεῖον, ὁ κ. Βουσάκης καὶ ἐγὼ, ἐπειδὴ τὸ εἴχομεν ἤδη ἰδεῖ, ἀπήλθομεν καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς Πύργον, ἔνθα συνεπληρώσαμεν τὴν εἰς τὴν πολίχνην ταύτην περίοδον ἡμῶν, καὶ τὴν ἐπαύριον, εἰς τὰς 7 ἀναχθέντες, ἀφίχθημεν εἰς τὰς 7.¹⁵ τὸ ἑσπέρας ἐν Ἀθήναις, λαμπρὰς ἀναμνήσεις διατηροῦντες.

Ὅμηρικαὶ ἀρχαιότητες.

Τοῦ υἱοῦ μου Κλέωνος προβιβασθέντος καὶ μεταβάντος εἰς Βερολῖνον, τῷ ἔγραψα προτείνας αὐτῷ νὰ ἐνεργήσῃ, διὰ τῶν ἐκεῖ φίλων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἡ Πρωσσικὴ